

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR.342
din 29.05.2013**

Dosar nr.: 151/2013

Petiția nr.: 1074/20.02.2013

Petent: E. G.

Reclamat: Ministerul Apărării Naționale, Casa sectorială de pensii a Ministerului Apărării Naționale

Obiect: diminuarea cuantumului pensiei petentului în urma apariției și aplicării Legii nr. 263/2010

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. E. G. Neamț

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. Ministerul Apărării Naționale

I.2.2. Casa sectorială de pensii a Ministerului Apărării Naționale

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul semnalează faptul că pensia sa a fost diminuată în urma apariției și aplicării Legii 263/2010, aspect pe care petentul îl consideră discriminatoriu și inechitabil în sensul că prin apariția Legii nr. 119/2010, a H.G. nr. 735/2010 și a O.U.G. nr. 1/2011 pensiile de stat, prin încălcarea mai multor principii de drept intern și comunitar, s-au transformat nelegal, în opinia petentului, în ajutoare sociale.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

3.2. Prin adresa nr. 1074/11.03.2013 a fost citat petentul, iar prin adresele nr. 1620/11.03.2013 au fost citate părțile reclamate.

3.3. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 28.03.2013. Prin citație a fost invocată din oficiu excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

3.4. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1.1. Petentul arată că în anul 1998, după o vechime în serviciu de 31 de ani în Ministerul Apărării Naționale, a fost trecut în rezervă cu drept de pensie în baza Legii nr. 164/2001. Prin apariția Legii nr. 119/2010, a H.G. nr. 735/2010 și a O.U.G. nr. 1/2011 pensiile de stat, prin încălcarea mai multor principii de drept intern și comunitar, s-au transformat nelegal, în opinia petentului, în ajutoare sociale.

4.1.2. La data apariției Legii nr. 119/2010 art. 180 din Legea nr. 19/2000 ce reglementa pensiile pentru civili materializa principiul drepturilor câștigate, menționând că în cazul în care în urma recalculării pensiei rezultă un quantum mai mic față de cel aflat în plată, se menține acesta din urmă. De remarcat este faptul că legiuitorul a avut grijă ca același principiu să fie cooptat și în cuprinsul noii legi a pensiilor, respectiv Legea nr. 263/2010 (art. 169, pct. 5). Ceea ce este total inechitabil și discriminatoriu în opinia petentului este că legiuitorul a "uitat" să prevadă același drept și pentru militarii în rezervă cu drept de pensie, actele normative menționate necuprinzând astfel de prevederi.

4.1.3. Petentul consideră că discriminarea la care a fost supus este subliniată și de faptul că activitatea sa nu a fost guvernată de dreptul muncii (fiind de natură contractuală) având drept consecințe, printre altele, munca nenormată și lipsa carnetului de muncă. Inexistența unui astfel de document, în care să se consemneze cu acuratețe veniturile realizate, a făcut aproape imposibilă aplicarea corectă a principiului contributivității.

4.1.4. Prin acceptarea de către Casa sectorială de pensii a M.Ap.N. în determinarea quantumului pensiei a unor documente indirecte fără valoare juridică petentul se consideră nedreptățit și discriminat deoarece fizic este imposibil să se stabilească totalitatea veniturilor realizate (parte din documente au fost distruse conform legii, în funcție de termenul de păstrare).

Susținerile părților reclamate

Susținerile Ministerului Apărării Naționale

4.2.1. Partea reclamată invocă excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării față de aspectele semnalate de petent.

4.2.2. Ministerul Apărării Naționale arată că, așa cum prezintă petentul cauzele presupusei discriminări, printre care cea referitoare la faptul că legiuitorul a uitat să prevadă același drept și pentru militarii în rezervă cu drept de pensie, rezultă că aceasta ar ține de modul de legiferare a unor situații juridice.

4.2.3. Astfel, problema în discuție ar putea fi de constituționalitate a Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor și a Legii nr. 165/2011 pentru aprobarea O.U.G. nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, prin raportare la prevederile art. 16 alin.

1 din Constituția României, însă competența de soluționare a excepțiilor referitoare la neconstituționalitatea legii revine, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, Curții Constituționale și un alt aspect ține de modul de reglementare regăsit în cuprinsul celor două acte normative menționate, fapt ce presupune modificarea actelor normative pe baza inițiativei legislative.

Susținerile Casei sectoriale de pensii a Ministerului Apărării Naționale

4.3.1. Partea reclamată invocă necompetența materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării arătând că prin Decizia 997/2008, în considerarea principiului separației puterilor în stat, Curtea Constituțională a statuat că dispozițiile art. 20 alin 3 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, nu conferă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării “competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze sau să refuze aplicarea unor actenormative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative.” Drept urmare, soluționarea de către Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a unei atare solicitări excede competenței legale a acestuia.

4.3.2. Partea reclamată arată că petentul este nemulțumit de veniturile valorificate de Casa de pensii sectorială a M.Ap.N la emiterea deciziilor de revizuire a pensiei în temeiul O.U.G. nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, aprobată prin Legea nr. 165/2011, cu modificările și completările ulterioare.

4.3.3. Potrivit prevederilor art. 22 din anexa nr. 3 la O.U.G. nr. 1/2011, contestarea deciziilor de revizuire a pensiilor este supusă unei proceduri speciale, date în competența altor autorități: Comisia de contestații ce funcționează în cadrul M.Ap.N. și, respectiv, instanțele judecătorești competente.

4.3.4. În aceste condiții, partea reclamată apreciază că sesizarea petentului nu poate fi soluționată pe fond de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării deoarece legislația specifică domeniului pensiilor nu conferă o atare prerogativă în cadrul procedurii speciale instituite, iar atribuțiile acestuia sunt subsumate statutului de autoritate administrativă autonomă, înființată prin aplicarea dispozițiilor art. 117 din Constituția României, și nu pot cuprinde competența de a exercita un control asupra soluțiilor pronunțate de instanțele judecătorești competente sau de a adopta hotărâri contrare celor pronunțate prin deciziile definitive și irevocabile ale instanțelor judecătorești.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, precum și de susținerile petentului, Colegiul urmează a analiza excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

5.2. Astfel, având în vedere prevederile legale, Colegiul director apreciază că nu se poate pronunța pe texte de lege, aspect susținut și de **Decizia Curții Constituționale nr. 997 din 7 octombrie 2008** referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 din Ordonanța Guvernului

nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare prin care Curtea Constituțională:

„Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Ministerul Justiției în Dosarul nr.7604/99/2007 al Curții de Apel Iași – Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare sunt neconstituționale, în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative.”

5.3. De asemenea, există organe reglementate de Constituție care au competență absolută de a analiza discriminarea instituită prin dispoziții legale (Curtea Constituțională, care în temeiul art.1 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale este unica autoritate de jurisdicție constituțională din România și care s-a pronunțat în mai multe rânduri în sensul constituționalității sau neconstituționalității unor prevederi legale, raportat la art. 16 din Constituție privind egalitatea în fața legii).

5.4. Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu poate avea competența de a recomanda ori impune, sub sancțiune, adoptarea sau modificarea unui act normativ sau a unor dispoziții legale, nici de a interfera în competențele legislativului prin înlăturarea aplicabilității unor acte normative, nici în competențele Curții Constituționale sub aspectul art.16 referitor la principiul nediscriminării (Decizia Curții Constituționale nr. 997/2008).

5.5. Astfel, raportându-ne la obiectul plângerii și la dispozițiile legale incidente, Colegiul director constată că plângerea nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform atribuțiilor stabilite de O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

5.6. Totodată, Colegiul director reține că așa cum a statuat și Curtea Constituțională, interpretarea legii este atributul suveran al instanțelor judecătorești în opera de înfăptuire a justiției, iar controlul acestei interpretări se realizează prin exercitarea căilor de atac. Din acest punct de vedere, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate subroga instanțelor de judecată pentru a face aprecieri în legătură cu aspectele de fond ale petiției care decurg din modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale, precum și consecințele juridice ce decurg dintr-o asemenea interpretare.

5.7. Astfel, raportându-ne la obiectul plângerii și la dispozițiile legale incidente, Colegiul director constată că plângerea nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform atribuțiilor stabilite de O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR

HOTĂRĂȘTE:

1. admiterea excepției necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, potrivit Deciziei nr. 997 din 7 octombrie 2008 a Curții Constituționale, raportat la primul capăt de cerere, respectiv prevederile discriminatorii ale Legii 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice

2. admiterea excepției necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, raportat la cel de al doilea capăt de cerere, respectiv datele și elementele nerezale care au condus la determinarea punctajului mediu anual;

3. clasarea dosarului;

4. o copie a hotărârii se va transmite părților.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare**, republicată și **Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ**.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

BERTZI Theodora – Membru

HALLER Istvan – Membru

JURA Cristian – Membru

PANFILE Anamaria – Membru

STANCIU Claudia – Membru

VASILE Alexandru – Membru

Redactat și motivat S.C.S. tehnoredactat: V.F.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.